

Старійшина
Пітер Ф. Меурс
Сімдесятник

Не Відступайте!

“Якщо вони упокорюються переді Мною і мають віру в Мене, то Я вчиню так, щоб слабке стало сильним для них” (Етер 12:27).

Мої батьки приєдналися до Церкви, коли я був дитиною. Ми були членами невеликої філії в Австралії. Мама грала в церкві на піаніно. Але вона вміла грати лише кілька гімнів. Я також вчився грати на піаніно. Коли мені було сім років, президент філії попросив мене грати в церкві.

Коли я грав на піаніно, то багато разів помилявся. А коли я помилявся, то завжди плакав. Я дуже соромився і переживав. Але я продовжував вчитися. Я хотів добре грати гімни. Тепер я люблю грати на піаніно! Я можу грати всі гімни. Під час місії в Новій Зеландії я служив у іншій маленькій філії. Там ніхто не грав на піаніно. Тож я цілий рік грав на органі й на піаніно. Подолання страхів стало для мене благословенням. Це допомогло мені благословляти інших.

Мені також було важко розмовляти, коли я був маленьким хлопчиком. Я заїкався. Мені було важко свідчити перед усіма. Іноді, коли я намагався говорити, я просто починав плакати. Мені давали благословення священства, щоб допомогти. Мама і тато дуже мене підбадьорювали. Згодом я мав благословення розмовляти чіткіше й упевненіше.

Я все ще хвилююся. Підійти до трибуни, щоб промовляти на генеральній конференції було страшно! Але там був такий сильний дух. Я відчув натхнення і заспокоївся. То було дивовижно.

Якщо ви сором'язливі або вам важко розмовляти, не відступайте. Навіть якщо вам все ще нелегко, нам потрібно почути, що ви хочете сказати. Ви можете благословляти багатьох людей тим, що лише ви можете сказати! ■